

Poslanstvo vzgojitelja v času epidemije

■ **Brigita Hočvar**, dipl. vzgojiteljica predšolskih otrok, je vzgojiteljica v Vrtcu Radovednež pri OŠ Frana Metelka. Veseli se vsakodnevnih izzivov, ki jih prinaša življenje v vrtcu. Svoje strokovne izkušnje je delila v različnih člankih, študijskih skupinah in na znanstvenem posvetu ravnateljev.

Poslanstvo vzgojitelja je vzgoja in izobraževanje. Toda vrtci so bili v času jesenskega vala epidemije odprti le za nujno varstvo. Večina otrok iz naše skupine je ostala doma. Prišli so novi izzivi, najti je bilo treba inovativne rešitve.

Iskanje poti

Kako v času epidemije ohraniti stik z otroki in starši? Obe vzgojiteljici v skupini sva bili sprva mnenja, da bova sledili predlogu vodstva: pošiljanje predlogov za dejavnosti otrok preko eAsistenta.

V prvem tednu epidemije sem po telefonu izvedla pogovorne ure. Staršem sem predstavila razvoj in napredek otroka. Sledilo je sporočilo o poteku pogovornih ur, poročilo o dejavnostih v septembru in oktobru, poročilo Radovednega bralčka, povabilo k aktivnemu sodelovanju pri pripravi obrokov v okviru projekta 'Moj kraj, moj chef' in sporočilo o pomembnosti ohranjanja vsakodnevnih rutine, kljub karanteni. Nekaj staršev se je odzvalo in poslalo fotografije, kako so otroci kuhali, ter zapisalo pozitivne odzive.

Vrtec na daljavo

Nato je sledilo povabilo k ogledu spletne strani Čebelarke zveze Slovenije in pripravi tradicionalnega slovenskega zajtrka. Nekaj staršev je poslalo fotografije zajtrka otrok in zapisalo svoje pozitivne odzive.

Ker so se starši zelo pogosto odzivali in pošiljali veliko fotografij, je ideja o srečanjih po Zoomu postajala močnejša. Želja po srečanju z otroki je rasla. Idejo sem predstavila vzgojiteljici pomočnici. Pobuda o srečanjih na daljavo je bila pozitivno sprejeta. Postavljalo se je mnogo vprašanj. Ker sva bili obe v času nujnega varstva sprva na delu, sva lahko vsa vprašanja reševali skupaj. Sledilo

je samoizobraževanje o Zoomu, saj nisem imela izkušenj s to aplikacijo. Obe pa sva že imeli ustrezno IKT-opremo, ki sva si jo zagotovili sami.

Za vsako srečanje sva pripravili načrt. Staršem sem poslala vabilo z načrtom, ki je vsebovalo prošnjo, da starši otrokom vnaprej predstavijo potek srečanja, in če bodo motivirani, se nam pridružijo. Naš namen je bil, da se vidimo, pa čeprav na daljavo in z nekaj 'računalniške treme'.

Prvo srečanje na daljavo se je začelo s pozdravom. Otroci so pripovedovali o svojih doživetjih. Nato je sledila pravljica o modrem plaščku v PP-predstavitvi. Fotografijam pravljice sem dodala posnetke svojega branja. Nastala je celovita pravljica in ob tem sem imela še vedno čas, da sem sprejemala obiskovalce, ki so se nam pridružili kasneje. Nato je vzgojiteljica pomočnica predstavila predloge za dejavnosti po zgodbi. Na tem srečanju sva povabili otroke, da tudi oni predstavijo zgodbo. Z vzgojiteljico pomočnico sva po srečanju naredili analizo in refleksijo ter ugotovili, da je bilo prvo srečanje več kot uspešno in da je prav, da z njimi nadaljujemo.

Vodilo drugega srečanja so bile uganke. Bile so primerno izbrane in niso bile prezahtevne. Najin namen je bil, da bi otroci ob tem doživljali uspeh. Sledil je klepet po sobah; zanj je računalnik naključno izbral udeležence. Po zaključenem klepetu v sobah so starši izrazili svoje mnenje. Všeč jim je bilo, da se srečujemo v živo, da se otroci vidijo med seboj, da vidijo naju in da se čutijo povezane. Ob zaključku smo

(ob privolitvi staršev) naredili posnetek zaslona za kroniko vrtca.

Za tretje srečanje smo načrtovali klepet v treh sobah na temo obdarovanja. Zaradi manjšega števila obiska je klepet potekal v skupni sobi. Na moje povabilo, da bi otroci pripovedovali pravljice, se je odzvala deklina. Ker se je postavljalo mnogo vprašanj o deklininem pripovedovanju v živo, sva se z mamico dogovorili, da se pripravi video film njenega pripovedovanja. Mamica je fotografirala slike v knjigi in posnela deklin-

Foto: Petra Duhannoy

Foto: Peter Prebil

čino pripovedovanje. Poslane fotografije in posnetke zvoka sem vnesla v program za ustvarjanje filmov. Nastal je prelep video prispevek, ki sem ga delila na srečanju po Zoomu. Vsi otroci so bili navdušeni nad zgodbo. Po prispevku sem delila zaslon in otroci so iskali sliko v sliki z zimsko tematiko. Bili so zelo motivirani in uspešno našli vse skrite slike v sliki.

Naše četrto srečanje po Zoomu se je začelo s pozdravom in voščilom dečku, ki je tisti dan praznoval svoj 4. rojstni dan. Nato sem delila zaslon in otroci so si ogledali pravljičico Smrečica za medveda. Tudi to pravljičico sem predhodno pripravila kot video prispevek. Po ogledu so otroci ob fotografijah odgovarjali na vprašanja in tako smo obnovili vsebino pravljičice.

Tudi peto srečanje po Zoomu smo pričeli s pozdravom in kratkim sproščenim pogovorom. Sledilo je deljenje zaslona in otroci so si ogledali pravljičico Rokavička, tudi tokrat v video prispevku s fotografijami in mojim glasom. Nato sem predala besedo vzgojiteljici pomočnici, ki je delila zaslon s kvizom o zgodbi. Vprašanja in zvok, ki je sledil po otrokovem odgovoru, so jih zelo motivirali. Otroci so uspešno odgovorili na vsa vprašanja po pravljičici.

Za šesto srečanje na daljavo sva pripravili govorne igre, ki jih je vzgojiteljica pomočnica izvedla z lutko. Lutka je praznovala četrtri rojstni dan. Na torti so bile štiri svečke. Otroci so jih pihali. Nato so okusno torto oblizovali z jezikom s spodnje in zgornje ustnice. Na lutkini zabavi so tleskali z jezikom in pihali s slamico v lončku z vodo. Po zabavi so bili utrujeni in so zehali, nato so si umili zgornje in spodnje zobe z jezi-

kom. Potem so šli spat in mamica jim je dala štiri poljubčke. Vsi otroci so bili, sodeč po aktivnosti, zelo motivirani. Res pa je, da nisva mogli dosledno opazovati vsakega posameznika in ga ob morebitnem napačnem izvajanju popraviti. Sledila je gibalna aktivnost. Delila sem zaslon, predhodno pripravljena gibalna igra *Simon pravi* jih je spodbudila h gibanju po navodilu. Bila sem 'Simon', ki je govoril, kateri gib naj naredijo. Vsi otroci so z veseljem sodelovali. Nato sem otrokom predstavila jezikovno igro s pomanjševalnicami. De-

V času drugega vala epidemije sva se z vzgojiteljico pomočnico trudili, da sva ohranjali stik med otroki ter stik med nama in starši.

lila sem zaslon z vnaprej pripravljenimi fotografijami, ki so spodbujale zaznavanje in razločevanje glasov pri otroku. Najprej smo besede in njihove pomanjševalnice izgovarjali skupaj, po nekaj ponovitvah pa so jih posamezni otroci izgovarjali že samostojno ali pa z najino pomočjo. Večina otrok je usvojila in zaznala spremembo zaključnih glasov v besedi, nekaj pa jih je potrebovalo pomoč.

Vsebinsko šestega srečanja sva ponovili tudi na sedmem srečanju. Govorne igre z lutko, gibalna igra in jezikovna igra ob slikovni spodbudi so otroke zelo motivirale in so jih dosledno izvajali. Pri poimenovanju pomanjševalnic so bili otroci tudi tokrat uspešni, nekaj pa jih je še potrebovalo malo pomoči. Srečanje smo zaključili zadovoljno, ne vedoč, da je bilo to zadnjič.

Pogled nazaj

Za srečanja je bilo treba oblikovati spodbudno učno gradivo. Ob spremljanju otrok, tudi v času delitve zaslona, je bilo opaziti, da so otroci ves čas motivirani in so budno sledili pravljičam in drugim aktivnostim. Otroci so se po več tednih epidemije še vedno spomnili imena skupine, ki so jo obiskovali. V pogovoru so navajali, da pogrešajo vrtec, prijatelje, naju in igrače. Če se kakšen otrok ni udeležil srečanja, so spraševali, zakaj ga ni 'na ekranu'. Nekaj mamic je navajalo, da otroci nestrpno čakajo dan in uro ter začetek srečanja.

Opaziti je bilo, da staršem digitalne kompetence ne predstavljalo težav, srečanj se je udeležilo sedemnajst od devetnajstih družin. Posamezni starši so se odzivali že na poslana vabila in so se v primeru neudeležbe predhodno opravičili. Tudi po srečanjih je nekaj staršev zapisalo pozitivno mnenje in se zahvalilo.

V času drugega vala epidemije sva se z vzgojiteljico pomočnico trudili, da sva ohranjali stik med otroki ter stik med nama in starši. Otroci so zaradi srečanja preko aplikacije Zoom čutili pripadnost skupini. Pred vsakim srečanjem je bilo potrebno načrtovanje, priprava IKT-materiala, reševanje morebitnih nepredvidenih prijetljajev, po zaključku pa je sledila temeljita analiza z refleksijo. Zaradi morebitnih nepredvidenih prijetljajev sem idejo o pripovedovanju pravljič v živo opustila, vendar sem se zavedala, da je prav, da otroci slišijo moj glas. Zato so nastale pravljičice v PP-predstavitvi in kot video posnetek, kar se je izkazalo kot dobro. Izkušnje s srečanji po Zoomu so pokazale, da morajo biti otroci aktivno udeleženi, s čim manj govorjenja vzgojiteljic s starši. Pri večini otrok se je sprva čutila digitalna trema (prav tako tudi pri naju), ki pa se je pri vseh z vsakim srečanjem zmanjševala.

Poslanstvo vzgojitelja je vzgoja in izobraževanje. Strokovni razvoj vzgojitelja je njegova dolžnost in pravica. Novi izzivi, iskanje inovativnih rešitev ga bogatijo. Poseben izziv je tudi ohranjanje stika z otroki in starši – čeprav preko aplikacije Zoom.

Literatura

- *Kurikulum za vrtce* (1999). Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport, Zavod za šolstvo.